

*Nooit vragend,
nooit klagend,
altijd alles voor zichzelf dragend.*

Onverwachts is rustig van ons heengegaan
onze lieve vader, schoonvader en opa

Johannes Hermannus Engberink

sedert 7 januari 1989 weduwnaar van
Johanna Maria Wipper.

Hij werd geboren te Lonneker op 5 juni 1910
en overleed op 12 november 2000.

Hij is op 23 augustus 1945 getrouwd
en heeft 7 kinderen en 13 kleinkinderen.

Na de Eucharistieviering in de St. Jacobuskerk
hebben wij van onze vader en opa afscheid
genomen op donderdag 16 november
en hebben wij hem begeleid naar zijn laatste
rustplaats op het R.K. kerkhof te Lonneker.

Onder het drinken van zijn kopje koffie, waar hij
zo van genoot, is hij onverwachts overleden op
de gezegende leeftijd van 90 jaar. Wij zijn blij dat
hem een ziekbed en een lange lijdensweg be-
spaard is gebleven.

Hij was een zorgzame echtgenoot, vader en opa.
Bescheiden als hij was, trad hij nooit op de voor-
grond, maar als hij er moest zijn, was hij er.

Het grootste deel van zijn leven is hij werkzaam
geweest als metselaar en timmerman. Zo heeft
hij ook zijn eigen kinderen voortgeholpen bij het
bouwen en verbouwen van hun huis.

Hij vond het moeilijk te accepteren dat zijn vrouw
ziekelijk werd en opgenomen moest worden in
het verpleeghuis. Hij is haar altijd trouw blijven
bezoeken. Na het overlijden van onze lieve moe-
der en oma werd zijn wereld een stuk kleiner.

Dankzij de liefdevolle verzorging van zijn kinde-
ren, vooral Mariet, Jos, Maaïke en Sanne en me-
de door de hulp van de Thuiszorg en de dagop-
vang, is hem de weg van een opname bespaard
gebleven. Hierdoor kon hij in zijn eigen vertrouw-
de omgeving blijven wonen en sterven. Dit was
zijn grootste wens.

We hebben hem altijd gekend als een eenvoudig
man, die zijn gevoelens niet gemakkelijk onder
woorden bracht. Hij was diep gelovig en droeg
altijd zijn rozenkrans bij zich.

*Pa, bedankt voor alles
en rust nu samen met ma in vrede bij God.*

Voor uw deelneming, ondervonden na het over-
lijden van onze lieve vader, schoonvader en opa,
betuigen wij u onze oprechte dank.

Kinderen en kleinkinderen